

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM2402008001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองร่องแสะ

เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง

ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง

วันที่สำรวจ: 8 มิถุนายน 2564

หมู่บ้าน หมู่ที่ 8 สามหลัง

ตำบล สองแคว

อำเภอ ดอยหล่อ

จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	483776	Y(UTM)	2047104	X(UTM)	483732	Y(UTM)	2047058	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		0.40		1.3		1:1		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		0.40		1.3		1:1		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	4.0 เมตร	สูง	2.0 เมตร	ยาว	5.0 เมตร
- อื่นๆ		-		-		-		
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		0.40		1.3		1:1		

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว

ลำเหมืองร่องแสะไม่มีการตาดผิว

เป็นลำเหมืองผิวที่ปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย
มากกว่า 4 ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองมีวัชพืชขึ้นเต็มตลิ่ง)

> โดยมนุษย์ จาก สิ่งปฏิภูล อื่นๆ (ท่อลอดเหลี่ยมมีขนาดที่เหมาะสมแล้ว แต่มักจะมีสิ่งปฏิภูลไหลมาติดช่วงหน้าฝน)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสองแคว

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหabeื้องต้น
ลำเหมืองร่องแสะ มีขนาดความกว้างของผิวน้ำ 3.5 m. ความลึก 1.3 m. ความลาดชันของตลิ่ง 1:1 มีท่อเหลี่ยมขนาดความกว้าง 4.0 m. ความลึก 2.0 m. จำนวน 1 ช่อง ซึ่งเป็นขนาดหน้าตัดการระบายน้ำที่เพียงพอต่อการระบายน้ำ แต่เนื่องจากที่ปากท่อระบายน้ำทั้งด้านเหนือน้ำ และด้านท้ายน้ำ มีวัชพืชขึ้นปกคลุมตลิ่งของลำเหมืองทั้งสองฟาก ประกอบกับที่ตำแหน่งท่อลอดเหลี่ยมมีตะกอนตกสะสมเป็นปริมาณมาก ทำให้น้ำที่ไหลผ่านไม่สามารถระบายได้ทัน	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $2.72 \text{ m}^3/\text{s}$ ท่อลอดเหลี่ยมขนาดเดิมเพียงพอต่อปริมาณน้ำที่ต้องการระบาย แต่เนื่องจากลำเหมืองร่องแสะ มีวัชพืชขึ้นเป็นปริมาณมาก จึงควรทำการขุดลอกลำเหมืองตลอดทั้งสาย ทั้งด้านเหนือน้ำและด้านท้ายน้ำ

รูปภาพประกอบ

